

trái tim và đờn đại cầm, contre basse, tượng trưng cho tâm hồn.

Rất tiếc, tôi đã quên bài hát quý giá này, Anh Chị Em nào có biết thì vui lòng chuyển đến tôi.

Khi tôi bắt đầu hành nghề nuôi sồng năm 1963, thì bài dịch này biến mất và một bài hát khác “tuổi trẻ thanh xuân” của nhạc sĩ Phạm Duy ra đời, hoàn toàn sai ý nghĩa bài hát gốc lẫn ý nghĩa cuốn phim quý giá và không ai nhắc lại cuốn phim chiến tranh Bắc-Nam Huê Kỳ này.

Trong những năm 1947-50, tôi vừa ở tiểu học tỉnh ra trung học Sài Gòn và tôi được học hỏi nhiều việc đời, lúc đó văn hoá Pháp còn rất mạnh. Sau đó, văn hoá này không còn sung túc nữa. Và lại, vì học hành gặp khó khăn, tôi bỏ hết chuyện vui để “rượt đuổi theo” thi cử. Tôi kể chuyện xưa hơn 60 năm, có nhiều điểm sai lầm, xin Anh Chị Em thứ lỗi.

Bài học quý giá cuối cùng mà tôi rút được của Vị đàn anh quá cố trong Công Chánh chúng tôi Nguyễn Hiến Lê trong tủ sách “Học làm người” : “Tình Thương” là xi măng gắn kết xã hội, trong đó tình thương đầu là “nam-nữ”.

Tôi viết để Anh Chị Em cùng với tôi thấy ảnh hưởng của Sử trên văn thơ và Nhạc, và tôi hồi nhớ tiếc lại “ôi thời oanh liệt nay còn đâu nữa”. Thời ấy, học trò chúng tôi đứng hạng 3 sau nhứt quý nhì ma thứ ba là ...Thơ đã cạn, tôi mời Anh Chị Em trở lại cuộc sống cực khổ hàng ngày.

Trần Văn Thu

VÀO ĐỘNG HOA VÀNG NHẬT THƠ

Thơ: Phạm Thiên Thu

Chọn lựa & lắp ghép: Lê Phương Nguyên

Tường xưa có kẻ lên lầu,
Ngày xuân gieo nhẹ trái cầu gắm hoa....
Đường dài xao xác chim ca,
Sương khuya: Pháp Bảo, Trăng tà: Vô Môn.

Đợi ai trắng giải, hoa buồn,
Thôi thì thôi nhé, đoạn trường thế thôi;
Theo chân chim gặp mây trời,
Gối trắng đánh giấc bên đời Dạ Lan.

Mùa xuân nhật lá trên ngàn,
Áo em bay dải tơ vàng thiết tha,
Vườn chùa có nụ hàm ca
Nhã Lan loáng thoáng tiếng gà sớm mai.

Tình cờ như núi gặp mây,
Nhớ người tiền kiếp cỏ cây hương trời...
Thôi thì em chẳng yêu tôi,
“Thôi thì xuống tóc lên đời tìm Sư”....

Ghi chú: Tôi đọc ĐỘNG HOA VÀNG của anh Phạm Thiên Thu, tôi có ý nghĩ lấy những câu thơ trong tập này lắp ghép thành 1 bài thơ ngắn...cũng có ý nghĩa riêng của nó. như là một cách thưởng thức thơ.

Lưu ý: Câu cuối cùng tôi “đánh du kích” đưa vào chứ không phải thơ của anh Thu.

" Dẫu đời có mấy đa đoan,

Thì ta vào ĐỘNG HOA VÀNG nhật thơ..."

LPN